

Podsumowanie

Szwecja opracowuje trzy plany zagospodarowania swoich obszarów morskich - jeden dla Zatoki Botnickiej, jeden dla Morza Bałtyckiego i jeden dla cieśniny Skagerrak/Kattegat. Plan zagospodarowania przestrzennego obszaru morskiego zawiera wytyczne dotyczące najlepszego wykorzystania morza. Plan ten określa wytyczne dla władz krajowych, gmin i sądów w zakresie przyszłych decyzji, planowania i procedur wydawania licencji. Przedsiębiorcy również mogą korzystać z wskazówek podanych w planie.

Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich mają przyczynić się do długoterminowego zrównoważonego rozwoju. Ich celem jest pogodzenie celów polityki gospodarczej z celami społecznymi i środowiskowymi.

Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich zawierają wytyczne dotyczące najbardziej odpowiedniego wykorzystania tych obszarów. Sposób lub sposoby użytkowania określone dla danego obszaru mają pierwszeństwo przed innymi sposobami użytkowania. Na znacznych obszarach morskich różne sposoby użytkowania mogą współistnieć, jeśli zostaną do siebie dostosowane. Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich zawierają wytyczne dotyczące tego, które użytkowanie lub użytkowania mają pierwszeństwo i jaka adaptacja jest konieczna.

Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich określają trzynaście rodzajów użytkowania:

- przesył energii elektrycznej,
- pozyskiwanie energii,
- Obszar badań prowadzonych na potrzeby pozyskiwania energii,
- obrona,
- zastosowanie ogólne,
- kultura,
- natura,
- rekreacja,
- wydobywanie piasku,
- obszar badań prowadzonych na potrzeby wydobywania piasku,
- transport morski,
- możliwość uprawiania transportu morskiego,
- połowy komercyjne.

Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich określają również akweny, na których należy zwrócić szczególną uwagę na wysokie wartości przyrodnicze, krajobrazowe, kulturowe lub obronne Szwecji.

Propozycje zastosowań opierają się na kompromisach i ocenach przydatności, biorąc pod uwagę lokalizację, cechy i potrzeby. Interesy narodowe oraz inne interesy publiczne są również ważne przy dokonywaniu kompromisów.

Konsekwencje planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich są oceniane z perspektywy ekologicznej, gospodarczej oraz społecznej. Oceny konsekwencji są przeprowadzane równoległe z planowaniem i stanowią jego integralną część. Są one dodatkowo analizowane w oddzielnej ocenie oddziaływania na środowisko i oddzielnej ocenie zrównoważonego rozwoju.

Planowanie zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich opiera się na przepisach prawa, regulacjach, celach społecznych, różnego rodzaju raportach, a także na szeroko zakrojonym dialogu, który Szwedzka Agencja Gospodarki

Rysunek 1: Mapa poglądowa planów zagospodarowania przestrzennego trzech szwedzkich obszarów morskich

Morskiej i Wodnej (*Havs- och vattenmyndigheten – HaV*) prowadziła z zainteresowanymi stronami.

Jak czytać plany

Plany można przeczytać jako dokument – z obsługą map online

Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich tworzą części 2-7 niniejszego dokumentu. Część 1 to ogólny opis dotyczący planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich opracowany przez Szwedzką Agencję Gospodarki Morskiej i Wodnej.

Dokument jest uzupełniony o zasoby internetowe, które pomogą czytelnikom zapoznać się z planami bardziej szczegółowo, dostępne na stronie internetowej Szwedzkiej Agencji Gospodarki Morskiej i Wodnej. Niektóre mapy online można zarówno kliknąć, jak i przeszukiwać, a także powiększać. Istnieje również kilka zestawów danych na różnych mapach, dla porównania.

Zasoby online oraz niniejszy dokument można znaleźć na stronie

www.havochvatten.se.

Struktura dokumentu

Dokument został podzielony na siedem części. Część 1 to opis ogólny. Część 2 ma zastosowanie do wszystkich trzech planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, podobnie jak części 6 oraz 7.

Spis treści

Część 1 To jest właśnie planowanie zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich

Ta część zawiera wyjaśnienie, czym jest planowanie zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich i w jakim kontekście funkcjonuje. Zawiera również opisy ewolucji procesu planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich oraz sposobu korzystania z planów.

1. O planowaniu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich
2. Planowanie zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich w skrócie
3. Proces planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich
4. Ocena konsekwencji
5. Zastosowanie planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich

Część 2 Ogólne wytyczne i uwagi dotyczące planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich

W tej części przedstawiono wizję oraz cele sformułowane dla planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich. Zawiera ona również wskazówki dotyczące najbardziej odpowiedniego wykorzystania planów, obrazujące je mapy oraz ogólne rozważania leżące u podstaw planowania.

6. Wizja oraz cele planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich
7. Wskazówki dotyczące najodpowiedniejszego zastosowania oraz kwestie szczególne
8. Uwagi ogólne

Część 3 Zatoka Botnicka: wskazówki i rozważania

Zawiera wytyczne i uwagi specyficzne dla planów zagospodarowania przestrzennego Zatoki Botnickiej.

9. Wytyczne i uwagi dotyczące obszarów morskich Zatoki Botnickiej

Część 4 Morze Bałtyckie: wskazówki oraz rozważania

Zawiera wytyczne i uwagi specyficzne dla planów zagospodarowania przestrzennego obszaru Morza Bałtyckiego.

10. Wytyczne i uwagi dotyczące obszarów morskich Morza Bałtyckiego

Współpraca z wieloma sąsiednimi krajami

Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich Szwecji obejmują akweny graniczące z wodami terytorialnymi lub WSE dziewięciu sąsiednich krajów.

Kraje sąsiadujące różnią się pod względem stopnia zaawansowania w planowaniu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich. Siedem krajów sąsiadujących, które są członkami UE, jest zobowiązanych do opracowania planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich na mocy [Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich](#). Artykuł 11 Dyrektywy ustanawia obowiązek współpracy z sąsiednimi krajami UE. Państwa członkowskie muszą również dążyć do współpracy z krajami sąsiadującymi, które nie należą do UE. Szwecja odegrała aktywną rolę w tym kontekście, prowadząc finansowane przez UE projekty Baltic SCOPE 2015-2017 i Pan Baltic Scope 2018-2019. Szwecja uczestniczyła również w Baltic LINes 2016-2019, a obecnie uczestniczy w NorthSEE 2016-2021 i Capacity4MSP 2018-2022.

W ramach tych projektów kraje sąsiadujące współpracują nad koordynacją kwestii planowania w różnych sektorach, np. żegluga morskiej i rybołówstwa, a także nad współpracą w zakresie zbierania danych i dokumentacji planistycznej. Na przykład projekt Baltic SCOPE dotyczył energii, rybołówstwa, przyrody i żegluga morskiej. W projekcie uczestniczyły odpowiedzialne za planowanie agencje krajów uczestniczących, a agencje sektorowe zostały zaproszone do udziału w dyskusjach. Współpracując w ramach projektu, uczestnicy opracowali oparte na potrzebach rekomendacje dotyczące rozwiązywania kwestii transgranicznych (Baltic SCOPE, 2017). Współpraca transgraniczna była kontynuowana w ramach Pan Baltic Scope, zapewniając wsparcie dla krajowych procesów planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich. Obejmowało to współpracę w zakresie zielonej infrastruktury, całościowego oddziaływania, oceny skutków gospodarczych i społecznych planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich oraz interakcji między planowaniem lądowym i morskim. W ramach Capacity4MSP kraje analizują wnioski wyciągnięte z poprzednich projektów oraz koordynują swoje procesy planowania za pośrednictwem specjalnego forum planowania.

Bardziej sformalizowana współpraca prowadzona jest również w ramach Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego (HELCOM), obejmującej Zatokę Botnicką oraz Kattegat. Istnieje specjalne forum współpracy pomiędzy ministrami odpowiedzialnymi za planowanie przestrzenne w regionie Morza Bałtyckiego - wizja i strategia VASAB (*Vision and Strategies Around the Baltic Sea - Wizje i strategię wokół Morza Bałtyckiego*). VASAB i HELCOM utworzyły grupę roboczą ds. planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, która opracowała wytyczne dotyczące konsultacji transgranicznych oraz sposobu stosowania podejścia ekosystemowego w planowaniu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich.

Dialog między krajami oraz propozycje planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich i ocen oddziaływania na środowisko również odbywają się w formie tzw. konsultacji Espoo. Oznacza to, że kraje sąsiadujące, w tym Szwecja, najpierw informują się nawzajem, że planowanie zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich jest w toku, a następnie pozwalają zainteresowanym krajom sąsiadującym przekazać informacje zwrotne.

4. Ocena konsekwencji

Stopniowy i zintegrowany proces

Oceny oddziaływania Szwedzkiej Agencji Gospodarki Morskiej i Wodnej są przeprowadzane w ramach procesu planowania od kilku lat. Rozpoczęło się od opracowania raportu na temat aktualnego stanu planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich (raport Szwedzkiej Agencji Gospodarki Morskiej i Wodnej 2015-2). Raport zawierał pierwszy opis stanu środowiska morskiego jako podstawę do planowania. Następnie opracowano mapę drogową dla planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich. Zajęto się m.in. wyznaczeniem granic oceny środowiskowej oraz określeniem celów środowiskowych. Kraje sąsiadujące ze Szwecją zostały poinformowane, zgodnie z *Konwencją o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym (Konwencja z Espoo)*, o planowaniu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich oraz pracach nad oceną oddziaływania planów na środowisko prowadzonych w związku z konsultacjami dotyczącymi mapy drogowej. Integracja aspektów środowiskowych była kontynuowana w tematycznej grupie roboczej ds. ochrony przyrody/ekologii morskiej, która określiła przyszłe potrzeby w zakresie ochrony przyrody. Od tego czasu miały miejsce trzy główne fazy dialogu: nieformalny dialog wokół pierwszych projektów planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich w 2017 r., formalne konsultacje w 2018 r. oraz przegląd tych planów w 2019 r. Na różnych etapach procesu opracowano również oceny zrównoważonego rozwoju i analizy wpływu społeczno-gospodarczego podobszarów.

Tabela 1. Oceny oddziaływania w procesie planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich

Rodzaj oceny oddziaływania	Wczesny etap, rok 2017	Konsultacje, rok 2018	Przegląd, rok 2019	Propozycja dla rządu, rok 2019
Raport dotyczący oddziaływania na środowisko	Dla wszystkich projektów planowania	Dla wszystkich propozycji będących wynikiem konsultacji	Dla wszystkich propozycji będących wynikiem przeglądu	Dla wszystkich propozycji dotyczących planowania
Raport dotyczący zrównoważonego rozwoju	Dla projektu planowania dla Morza Bałtyckiego	Dla wszystkich propozycji będących wynikiem konsultacji	Dla wszystkich propozycji będących wynikiem przeglądu	Dla wszystkich propozycji dotyczących planowania
Analiza dotycząca wpływu społeczno-ekonomicznego		Dla zatoki Gävle i południowego Kattegat	Dla propozycji będących wynikiem przeglądu dla Morza Bałtyckiego	

Wyniki oceny wpływu pochodzące z etapów dialogu i konsultacji zostały uwzględnione w procesie planowania. To właśnie te informacje zwrotne pozwoliły Szwedzkiej Agencji Gospodarki Morskiej i Wodnej na rozważenie i wprowadzenie zmian do projektów planów na podstawie wyników wskazanych w ocenach oddziaływania. To z kolei pozwoliło na włączenie aspektów środowiskowych, społecznych i ekonomicznych do planowania. Jesienią 2018 r. odbyły się specjalne

sesje koordynacyjne w celu przekazania i omówienia wyników ocen skutków, a ich rezultaty zostały uwzględnione w planowaniu.

W ramach przygotowań do etapu konsultacji opracowano przewodnik po ocenach oddziaływania na środowisko w planowaniu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich ułatwiający uwzględnianie aspektów środowiskowych. Opracowano również kompleksowy materiał kartograficzny przedstawiający walory przyrodnicze, morską zieloną infrastrukturę, oraz wykorzystano go w procesie planowania. Materiał ten, znany jako Zielona Mapa, był stale rozwijany w trakcie całego procesu w celu korzystania z najlepszych dostępnych danych.

Wersja konsultacyjna planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich zawierała plany opcjonalne, w postaci propozycji różnych rozwiązań dla poszczególnych podobszarów. Oparto je na możliwych kompromisach pomiędzy różnymi celami zidentyfikowanymi w trakcie procesu. Większość z nich dotyczyła zużycia energii, ale pojawiła się również kwestia żeglugi morskiej. Wersja z przeglądu planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich obejmowała opcje, które należało zbadać pod kątem uprawiania żeglugi, oraz porównanie z propozycjami dotyczącymi obszarów energetycznych, które zostały uwzględnione we wnioskach konsultacyjnych. Propozycja Szwedzkiej Agencji Gospodarki Morskiej i Wodnej dla rządu obejmowała również opcje, które należało zbadać pod kątem uprawiania żeglugi oraz sugestie dotyczące możliwych zmian służących zwiększeniu korzyści środowiskowych oraz poprawy niektórych aspektów dotyczących zrównoważonego rozwoju.

Ocena wpływu

Jednym z założeń rozdziału 1 *Kodeksu Środowiskowego Szwecji* jest to, że jest on stosowany w sposób gwarantujący, iż korzystanie z gruntów, wody i całości środowiska fizycznego ma zapewnić ich długoterminowe dobre zarządzanie zarówno w kategoriach ekologicznych i społecznych, jak i kulturowych oraz ekonomicznych. *Rozporządzenie o planowaniu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich* oraz *Kodeks Środowiskowy* zawierają wymagania dotyczące strategicznych ocen oddziaływania na środowisko (SOOŚ) w planowaniu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich oraz ocen oddziaływania na środowisko przeprowadzanych w związku z konsultacjami. Rozporządzenie stanowi również, że wniosek dotyczący planu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich musi przedstawiać implikacje i konsekwencje wykorzystania obszaru morskiego, w sposób opisany w tym planie. Ponieważ celem planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich jest przyczynienie się do długoterminowego zrównoważonego rozwoju, istnieje dodatkowa potrzeba oceny zrównoważonego charakteru tych planów. Powoduje to konieczność sporządzania opisów środowiskowych i zrównoważonego rozwoju, a także analiz społeczno-ekonomicznych dla planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich.

Celem badań oddziaływania na środowisko i ocen zrównoważonego rozwoju jest to, że razem dają one dobry ogólny obraz prawdopodobnych skutków wdrożenia planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich. Mają one również dać wyobrażenie o tym, w jaki sposób plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich mogą przyczynić się do długoterminowego zrównoważonego rozwoju. Celem oceny środowiskowej, wyraźnie określonym w *Kodeksie Środowiskowym*, jest przyczynienie się do uwzględnienia aspektów

środowiskowych podczas planowania. Dodatkowe oceny społeczno-ekonomiczne oraz dotyczące zrównoważonego rozwoju pomagają spełnić nadrzędny cel *Kodeksu Środowiskowego* i służą jego obszarowi zastosowania w dziedzinie zrównoważonego rozwoju.

W ramach przygotowań do fazy konsultacji Szwedzka Agencja Gospodarki Morskiej i Wodnej opracowała dokumentację planistyczną tzw. *Symphony*, umożliwiającą analizę wzajemnie oddziałujących, łącznych skutków środowiskowych.

Symphony było dalej rozwijane oraz zapewniło wsparcie w zakresie oceny środowiskowej, a także tej dotyczącej zrównoważonego rozwoju prowadzonych w ramach przygotowań do fazy przeglądu i prezentacji planów rządowi. Częścią oceny skutków jest również jakościowa analiza tego, w jaki sposób plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich mogą zmienić warunki świadczenia usług ekosystemowych.

Opcja zerowa

Oceny skutków pokazują różnicę, pod względem konsekwencji, między stosowaniem planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich a ich niestosowaniem. Obejmuje to ocenę przyszłego wariantu z zastosowaniem planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich i bez ich zastosowania, czyli tzw. opcji zerowej. Rokiem referencyjnym dla opcji zerowej jest rok 2030. Zarówno ocena oddziaływania na środowisko, jak i ocena zrównoważonego rozwoju zawierają opisy założeń dotyczące rozwoju różnych sektorów do roku 2030.

Niepewność

Ocena kompleksowych i długoterminowych skutków wdrożenia planów, takich jak krajowe plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, obarczona jest znaczną niepewnością. Taka niepewność obejmuje globalny rozwój, podstawy wiedzy, przeprowadzone oceny wpływu i ich metody oraz sposób, w jaki plan będzie stosowany w planowaniu i zarządzaniu. Niepewności występujące w danych zawartych w *Symphony* zostały uwzględnione w ocenie środowiskowej i przedstawione w raporcie *Symphony – Integrerat planeringsstöd för statlig havspanering utifrån en ekosystemansats* (Szwedzka Agencja Gospodarki Morskiej i Wodnej, 2018h).

Przeczytaj raport na temat narzędzia *Symphony* w *Symphony – Integrerat planeringsstöd för statlig havspanering utifrån en ekosystemansats* (*Symphony - Zintegrowane wsparcie dla krajowego planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich w oparciu o podejście ekosystemowe*) oraz przeglądaj klikalne mapy w załącznikach do tego raportu.

5. Zastosowanie planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich

Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich stanowią kompleksowe wytyczne rządu krajowego dla agencji rządowych oraz władz gminnych w zakresie planowania i rozpatrywania roszczeń dotyczących użytkowania obszarów morskich.

Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich zapewniają wytyczne na poziomie strategicznym

Wytyczne zawarte w planach zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich są skierowane do agencji rządowych, gmin i regionalnych organów planistycznych, które projektują, przyjmują, opracowują lub wdrażają środki zarządzania dotyczące morza. Przedsiębiorcy i podmioty gospodarcze prowadzące działalność związaną z morzem mogą również skorzystać ze zwiększonej przewidywalności zapewnianej przez plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich.

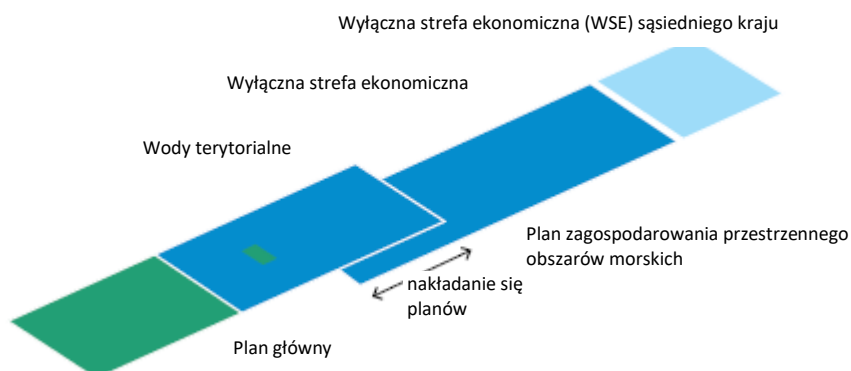
Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich są kompleksowym spojrzeniem rządu krajowego na sposób, w jaki określony akwen morza powinien być wykorzystywany. Rozważania podejmowane w planach zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich mają charakter strategiczny oraz długoterminowy. Oznacza to, że plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich wyznaczają kierunek i koncentrują się na wykorzystaniu morza. Podczas procesu planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, różne sposoby użytkowania są ogólnie oceniane pod kątem ich stosowności. Każde kolejne badanie dotyczące wydania licencji będzie obejmowało bardziej szczegółową analizę, specyficzną dla projektu i miejsca jego zastosowania na danym obszarze. Zbadane zostanie np., czy inwestycja niesie za sobą ryzyko wypadków, zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, ryzyko erozji, znacznej szkody dla interesu narodowego lub ryzyko, że nie będzie możliwe przestrzeganie norm jakości środowiska.

Aby osiągnąć cel planu, jakim jest długoterminowy i zrównoważony rozwój, gospodarka morska i związane z nią ramy regulacyjne muszą być czasami dostosowane, a w innych przypadkach rząd może być zmuszony do wydania przepisów dotyczących zakazów lub ograniczeń niektórych działań lub środków. Może to np. obejmować regulacje lub inne środki ułatwiające współistnienie różnych interesów. W przypadku środków dotyczących rybołówstwa komercyjnego lub żeglugi morskiej często wymagane są porozumienia lub decyzje na szczeblu UE lub w ramach Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO).

Rola planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich w udzielaniu zezwoleń

Zgodnie z [Kodeksem Środowiskowym Szwecji](#) (1998:808), plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich muszą stanowić podstawę

dla procesów prowadzących do wydania licencji oraz dla innych kwestii. Każda agencja rządowa lub gminna stosująca *Kodeks Środowiskowy* musi zapewnić, że:

plany zagospodarowania przestrzennego są dostępne podczas badania działania lub podjętego w ramach planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich. *Kodeks Środowiskowy* musi być stosowany w sprawach dotyczących nowego lub zmienionego wykorzystania obszaru morskiego. Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich będą dokumentami przewodnimi dla interpretacji tego, co stanowi najbardziej odpowiednie wykorzystanie w ramach przepisów Kodu.

Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich będą również służyć jako dokumenty przewodnie dla niektórych procedur wydawania licencji prowadzonych na mocy innych przepisów, w których zastosowanie mają przepisy dotyczące zarządzania zawarte w *Kodeksie Środowiskowym*, np. *Ustawa o wyłącznej strefie ekonomicznej Szwecji (Lag om Sveriges ekonomiska zoner)* (1992:1140), *Ustawa o szelfie kontynentalnym (Lag om kontinentalsockeln)* (1966:314) czy też *Ustawa o tworzeniu, rozbudowie i likwidacji ogólnodostępnych dróg wodnych oraz portów (Lag om inrättande, utvidgning och avlysning av allmän farled och allmän hamn)* (1983:293). Wynika to z faktu, że przepisy rozdziału 3 i 4, między innymi *Kodeksu Środowiskowego*, mają być również zastosowane przy rozpatrywaniu spraw i kwestii wynikających z podanych wyżej aktów.

Zarząd hrabstwa odgrywa ważną rolę, ponieważ jest odpowiedzialny za inicjatywy niezbędne do zapewnienia, iż procesy planowania i podejmowania decyzji uwzględniają rozdziały 3 i 4 *Kodeksu Środowiskowego*. Jeżeli podczas rozpatrywania sprawy lub kwestii muszą być rozpatrywane przepisy rozdziałów 3 i 4 *Kodeksu Środowiskowego*, zarząd hrabstwa musi działać w szczególności celem zagwarantowania, iż interesy narodowe będą przestrzegane. Na obszarach objętych przyjętym planem zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich działania zarządu hrabstwa muszą opierać się na tym planie, zgodnie z sekcją 3 *Rozporządzenia w sprawie gospodarowania obszarami lądowymi i wodnymi (Förordning om hushållning med mark- och vattenområden)* (1998: 896).

Rola planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich w planowaniu miejskim

Zgodnie z *Ustawą o planowaniu i budownictwie (Plan- och bygglag)* (2010:900) gminy muszą opracowywać kompleksowy plan dla całego swojego obszaru,

Rysunek 8: Kompleksowe plany gminne oraz krajowy plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich pokrywają się na części wód terytorialnych. Oba plany mają zastosowanie na tych obszarach.

w tym wody terytorialne. Plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich służą jako wytyczne dla planowania miejskiego.

Na obszarze wód terytorialnych, gdzie plany krajowe i gminne pokrywają się, zastosowanie mają oba plany, podczas gdy plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich ma wyłączone zastosowanie na najbardziej oddalonym obszarze morskim, a kompleksowy plan ma wyłączone zastosowanie na obszarze przybrzeżnym.

Interakcja między planami zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich a kompleksowymi planami jest ważna dla dobrego funkcjonowania połączenia między morzem a lądem. Kompleksowe plany są istotne dla wskazania lokalnych i regionalnych uwarunkowań i roszczeń, które mogą mieć znaczenie dla planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich.

W przypadku, gdy gmina przedstawi wyraźne zamiary w odniesieniu do przyszłego wykorzystania obszarów morskich, które zostaną uwzględnione w kompleksowym planie, jak również w planie zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, zostaną one wzięte pod uwagę przy podejmowaniu decyzji w sprawie planu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich. W gminnych przeglądach i opracowaniach kompleksowych planów, plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich służą jako kompleksowe źródło informacji o poglądach rządu krajowego na przyszłe wykorzystanie gruntów i wód na danym obszarze. To samo dotyczy planów regionalnych. Jeśli stanowisko zawarte w planie zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich jest nieaktualne, np. jeśli od czasu przyjęcia planu pojawiły się nowe dowody, gmina może mieć powody do odstąpienia od planu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich w swoim kompleksowym planie. Nie ma formalnych przeszkód do przyjęcia kompleksowego planu, który różni się od planu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich.

Zarząd hrabstwa ma dwa formalne narzędzia, gdy musi wskazać gminie w trakcie procesu kompleksowego planowania, że pogląd gminy nie pokrywa się z poglądem przedstawionym w planie zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich.

- Podczas procesu przeglądu nowego lub zmienionego kompleksowego planu zarząd hrabstwa przedkłada oświadczenie o dokonaniu przeglądu, zgodnie z rozdziałem 3, sekcją 16 *Ustawy o planowaniu i budownictwie*. Musi ono obejmować wyjaśnienie, dlaczego propozycja gminy nie zapewnia interesu narodowego zgodnie z rozdziałem 3 lub 4 Kodeksu Środowiskowego, dlaczego propozycja może przyczynić się do nieprzestrzegania normy jakości środowiska określonej w rozdziale 5 tegoż Kodeksu, dlaczego kwestie międzygminne nie są skoordynowane w odpowiedni sposób lub dlaczego struktura propozycji jest nieodpowiednia w odniesieniu do zdrowia i bezpieczeństwa. Oświadczenie zarządu hrabstwa wydane na podstawie przeprowadzonego procesu przeglądu musi opierać się na jednym z punktów rozdziału 3, sekcja 16, *Ustawy o planowaniu i budownictwie*, jednak podczas oceny, czy proponowany plan zapewnia interes narodowy zgodnie z rozdziałem 3 lub 4 *Kodeksu Środowiskowego*, zarząd hrabstwa będzie kierował się planem zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich

(patrz odniesienie powyżej do sekcji 3 *Rozporządzenia w sprawie zarządzania*).

- Zarząd hrabstwa musi również przedstawić gminie podsumowanie wszelkich interesów krajowych lub międzygminnych, które mogą mieć znaczenie dla ważności kompleksowego planu, zgodnie z rozdziałem 3, sekcją 26 *Ustawy o planowaniu i budownictwie*. Prezentacja ta musi zostać dokonana w drugiej połowie okresu mandatowego pomiędzy dwoma zwykłymi wyborami samorządowymi. Musi ponadto określać, w jaki sposób interesy, o których mowa, odnoszą się do kompleksowego planu, a także czy jakakolwiek część oświadczenia zarządu hrabstwa dotycząca przeglądu nie ma już zastosowania.

Zgodnie z przepisami *Ustawy o planowaniu i budownictwie* zarząd hrabstwa musi bronić interesów rządu krajowego i wydać oświadczenie w sprawie propozycji gminy dotyczącej szczegółowego planu, gdy taka propozycja zostanie przedstawiona. Nawet w przypadku, gdy gmina opracuje szczegółowy plan, mogą pojawić się sytuacje, w których ten plan nie będzie pokrywał się z wizją przyszłego wykorzystania obszaru morskiego przedstawioną w planie zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich.

Możliwości rozpatrywania nowych roszczeń podczas planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich

Oczekuje się, że podczas planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich cały czas będą pojawiać się nowe roszczenia i potrzeby. Takie roszczenia są rozpatrywane w ramach działań następczych oraz nowych wniosków dotyczących planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich. Do czasu przyjęcia nowych planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich należy poszukiwać wytycznych w istniejących planach w zakresie, w jakim jest to istotne. Jeśli w planach zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich nie ma bezpośrednich wytycznych, planowanie i podejmowanie decyzji musi odbywać się na podstawie zamierzeń tych planów lub najlepszej dostępnej wiedzy.

Możliwości proponowania przepisów i regulacji

Rząd może wydawać przepisy dotyczące zakazów lub ograniczeń dla podejmowania działań czy stosowania środków na obszarze objętym planowaniem zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, jeśli są one niezbędne do osiągnięcia celu planu. Regulacje lub ograniczenia dotyczące użytkowania obszaru podlegającego planowaniu muszą być takie, aby nie były objęte istniejącymi możliwościami dotyczącymi ograniczeń lub zakazów (zgodnie z rządowym projektem ustawy 2013/14:186, s. 21). Zakazy i ograniczenia dotyczące określonego użytkowania mogą stwarzać możliwości innego wykorzystania danego obszaru. Szwedzka Agencja Gospodarki Morskiej i Wodnej jak dotąd nie opracowała żadnych propozycji takich przepisów. Ponieważ plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich są opracowywane po raz pierwszy, agencja uważa, że ważne jest osiągnięcie wspólnego zrozumienia w zakresie planowania przed zaproponowaniem jakichkolwiek przepisów. Agencja ocenia, że istniejące metody zarządzania w dużej mierze mają zdolność do uchwycenia kwestii, dla których plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich służą obecnie jako wytyczne. Istnieją jednak obszary, w

których konieczne może być wprowadzenie dalszych ograniczeń lub uproszczonych środków służących osiągnięciu celów planu, ale nie jest jasne, czy obecne ramy regulacyjne zapewniają w tym względzie wystarczające możliwości. W związku z tym konieczna jest dalsza analiza i ocena przepisów. Jedną z kwestii, którą należy zbadać, jest to, czy potrzebne są specjalne przepisy dotyczące połowów włokiem w pobliżu niebezpiecznych dla środowiska wraków. Możliwość wydawania przepisów dotyczących zakazu lub ograniczenia działań lub środków na obszarze podlegającym planowaniu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich mogą być w niektórych przypadkach ograniczone przepisami międzynarodowymi, zob. np. sekcja „[Granice na morzu a prawa Szwecji](#)” w rozdziale 2 oraz sekcja „[Żegluga morska](#)” w rozdziale 18.

Kontynuacja planu

Po przyjęciu przez rząd planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, Szwedzka Agencja Gospodarki Morskiej i Wodnej jest odpowiedzialna za działania następcze, stale informując się o rozwoju sytuacji na danych obszarach.

Działania następcze planu można podzielić na dwie różne części,

- jedną opartą na sekcji 21 *Rozporządzenia o planowaniu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich*, która zasadniczo dotyczy stosowania i aktualności planu, takich jak proces stosowania planu jako wytycznych, globalne monitorowanie np. rozwoju w różnych sektorach, polityka krajowa, ustawodawstwo czy ramy regulacyjne
- oraz drugą opartą na wymaganiach rozdziału 6, sekcji 16 i 19 *Kodeksu Środowiskowego*, dotyczącą skutków środowiskowych zastosowania planu.

Wyniki działań następczych zostaną wykorzystane przez Szwedzką Agencję Gospodarki Morskiej i Wodnej do oceny wiarygodności przyjętych planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich. Nowe propozycje dotyczące planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich będą sporządzane co najmniej raz na osiem lat.

W odniesieniu do działań następczych, zgodnie z *Kodeksem Środowiskowym*, Szwedzka Agencja Gospodarki Morskiej i Wodnej musi oddzielnie monitorować i oceniać wpływ na środowisko praktycznego zastosowania planów. Celem jest uzyskanie wczesnej wiedzy na temat znaczącego wpływu na środowisko, który nie został wcześniej zidentyfikowany, tak aby można było zapobiec takiemu wpływowi lub go ograniczyć. Działania następcze mają również na celu monitorowanie oczekiwanego wpływu na środowisko, zgodnie z opisem w ocenie oddziaływania planu na środowisko (OOS planu).

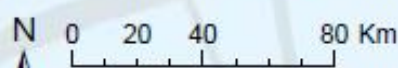
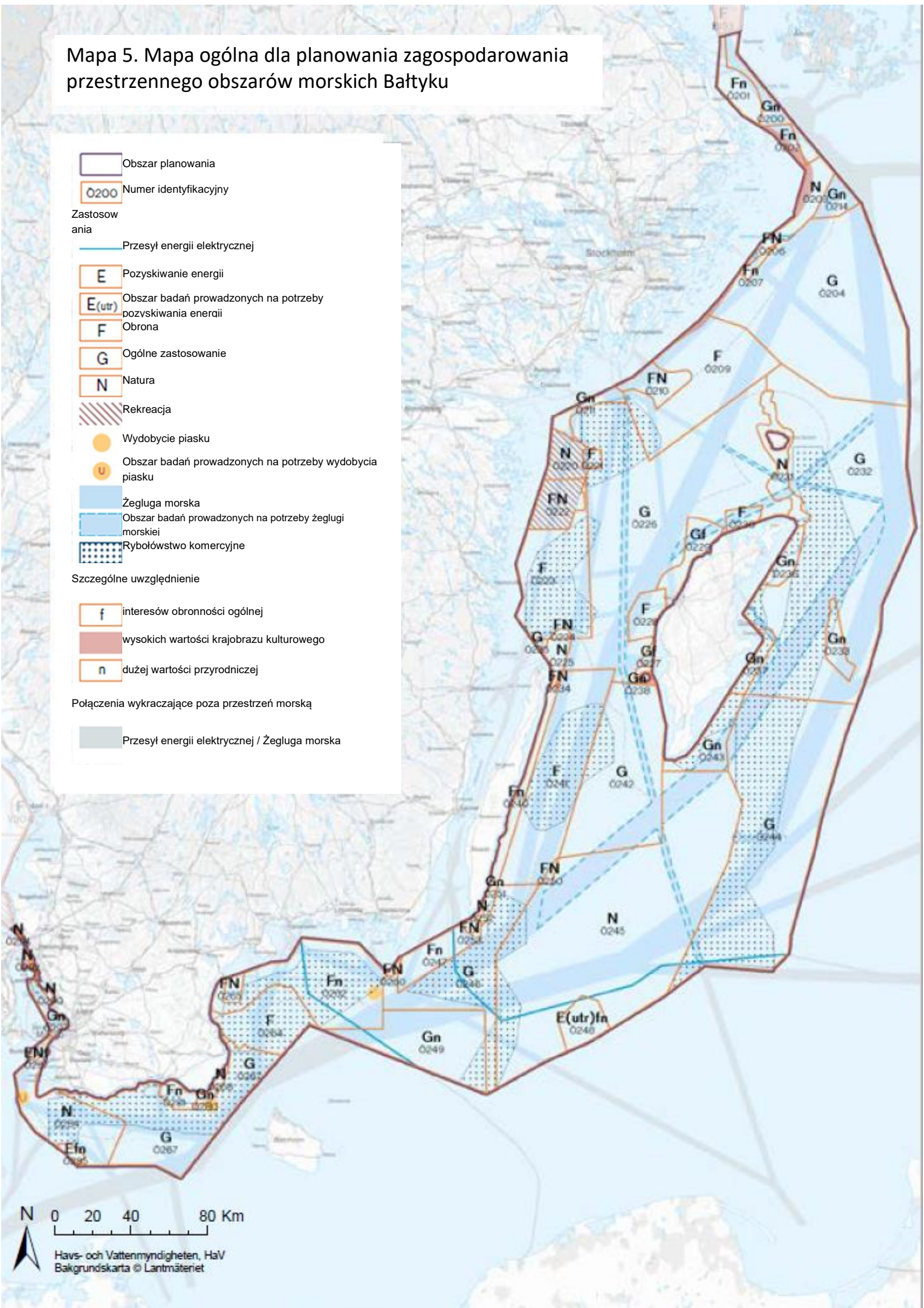
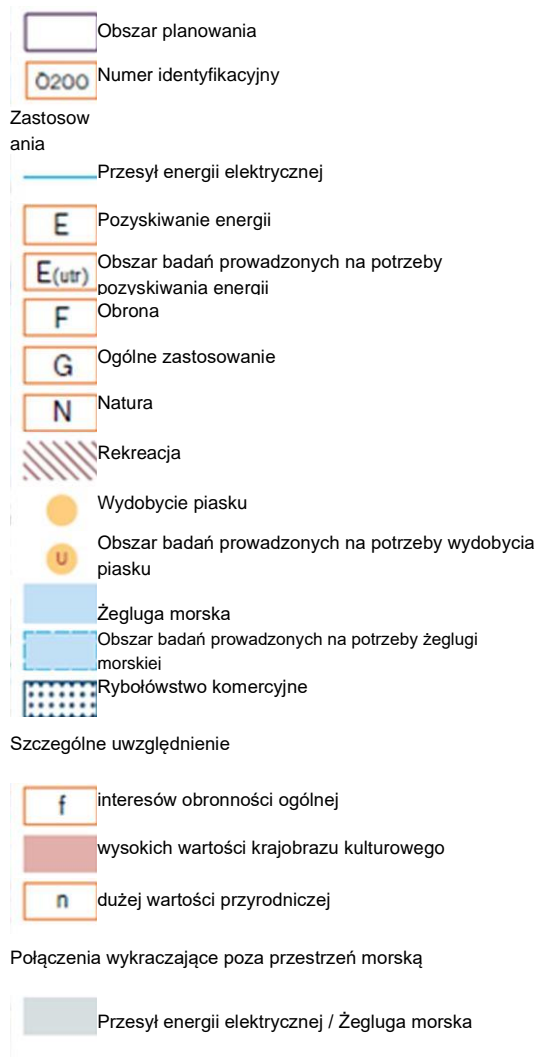
Prezentacja działań następczych i monitorujących znaczące oddziaływania na środowisko, które pociąga za sobą realizacja planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, znajduje się w OOS planu.

Oprócz obowiązkowego monitorowania wpływu planów na środowisko, agencja zamierza śledzić ich wpływ ekonomiczny i społeczny, a także ich oddziaływanie na przyszłe planowanie, zarządzanie i poziom aktywności. Część działań następczych dotyczy tego, w jaki sposób planowanie krajowe i miejskie przyczynia się do łączenia lądu z morzem.

W ramach działań następczych przeanalizowany zostanie również sposób, w jaki działania na morzu zmniejszają presję na działania, które w przeciwnym razie

musiałyby być prowadzone na lądzie. Analiza ta może przyczynić się do ogólnej oceny tego, w jaki sposób potrzeby społeczeństwa mogą być najlepiej zaspokojone z perspektywy zrównoważonego rozwoju.

Mapa 5. Mapa ogólna dla planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich Bałtyku

Obszar	Zastosowania	Szczególne uwzględnienie	Pierwszeństwo lub specjalne dostosowanie do współlistnienia	Powód pierwszeństwa
O239	Obrona Żegluga morska Obszar badań prowadzonych na potrzeby żeglugi morskiej Rybołówstwo komercyjne			

Południowo-wschodni Bałtyk

Przesył energii elektrycznej

Do przesyłu energii elektrycznej wykorzystywany jest kabel przesyłowy NordBalt, który przechodzi przez obszar morski. Łączy on Nybro w Szwecji z Kłajpedą na Litwie.

Pozyskiwanie energii

Warunki do pozyskiwania energii w południowo-wschodniej części Morza Bałtyckiego są korzystne, a zapotrzebowanie na energię elektryczną jest znaczne ze względu na jej wysokie zużycie w południowej Szwecji. Wiele obszarów przybrzeżnych ma korzystne warunki wiatrowe, a także odpowiednie głębokości dla morskich elektrowni wiatrowych. Jednocześnie posiadają one bardzo wysokie wartości przyrodnicze. Najbardziej wysunięte na wschód i zachód części północnego brzegu Midsjo oraz część południowego brzegu Midsjo są objęte obszarem chronionym o znaczeniu krajowym przeznaczonym pod elektrownię wiatrową. Oba brzegi, z wyjątkiem części południowego brzegu Midsjo, są objęte programem Natura 2000.

Plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich nie określa sposobu pozyskiwania energii na północnym brzegu Midsjo (O245). Jest on objęty programem Natura 2000 i ochroną obszarową w ramach HELCOM (MPA). Skumulowany wpływ na wartości przyrodnicze na tym obszarze uważa się za potencjalnie zbyt duży, jeśli elektrownie wiatrowe zostaną zainstalowane na południowym brzegu Midsjo lub w jego sąsiedztwie.

W Karehamn (O240-O241) istnieją obszary chronione o znaczeniu krajowym przeznaczone zarówno pod elektrownie wiatrowe, jak i na potrzeby obronności ogólnej. W jednej części obszaru znajduje się już farma wiatrowa. Farma ta ma ograniczony zasięg, a ze względu na niewielką skalę planu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich nie określa ona pozyskiwania energii na tym obszarze, ale zainteresowanie jest przewidziane. Przyszła ekspansja obszaru jest oceniana w planie zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich jako niezgodna z interesami obronności ogólnej, dlatego plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich nie przewiduje istnienia obszaru chronionego o znaczeniu krajowym, dla obszaru leżącego poza już istniejącą farmą wiatrową.

Obszar badań prowadzonych na potrzeby pozyskiwania energii

Plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich określa obszar badań prowadzonych na potrzeby pozyskiwania energii na południowym brzegu Midsjo

(O248). Obszar ten obejmuje część obszaru chronionego o znaczeniu krajowym przeznaczonego pod elektrownie wiatrowe. W planie zwrócono szczególną uwagę na wysokie wartości przyrodnicze tego obszaru, ponieważ jest on bardzo ważny dla morświnów oraz jako obszar zimowania ptaków morskich. Obszar ten graniczy z obszarem Natura 2000 Hoburg i Midsjo (O245), które obejmują te same gatunki. Ocenia się, że oznacza to konieczność przeprowadzenia specjalnych procedur licencyjnych zgodnie z rozdziałem 4, sekcją 8 *Kodeksu Środowiskowego*, znanych również jako egzaminy Natura 2000. Z tego powodu obszar jest określony jako obszar badań prowadzonych na potrzeby pozyskiwania energii.

Dostosowując np. harmonogram prac instalacyjnych, poziom hałasu podczas montażu turbiny wiatrowej oraz dokładną lokalizację, uznaje się, że energia wiatrowa może współistnieć z wartościami przyrodniczymi. Takie współistnienie musi jednak zostać zbadane w ramach tzw. egzaminu Natura 2000. Ocena oddziaływania na środowisko planu zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich (Szwedzka Agencja Gospodarki Morskiej i Wodnej, 2019c) wskazuje, że poza obszarem O248 mogą znajdować się lokalizacje, w których ryzyko oddziaływania na środowisko jest mniejsze niż na obszarze O248. Polska planuje również budowę elektrowni wiatrowych w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej na południowym brzegu Midsjo, co może oznaczać potrzebę koordynacji w celu uniknięcia znacznego wpływu na środowisko.

Zadawalająca koordynacja może również promować efektywne wykorzystanie infrastruktury. Każdy rozwój musi w szczególności uwzględniać potrzeby obronności ogólnej.

Obronność

Przeznaczenie obronne określono dla morskich obszarów ćwiczeń Hano i Martin zlokalizowanych u wybrzeży Olandii (O240-O241, O250, O253). Morski obszar ćwiczeń Martin rozciąga się od wybrzeża przez wody terytorialne do wyłącznej strefy ekonomicznej Szwecji poza gminami Borgholm i Morbylång. Najbardziej wysunięta na północ część morskiego obszaru ćwiczeń Hano leży na wodach terytorialnych na południe od Olandii. Plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich przewiduje szczególne uwzględnienie interesów obronności ogólnej na południowym brzegu Midsjo (O248).

Kultura

Wybrzeże Olandii jest objęte interesem krajowym nieprzerwanej linii brzegowej, a wybrzeże Gotlandii - interesem krajowym wysoko rozwiniętego wybrzeża. Krajobraz rolniczy Południowej Olandii jest wpisany na listę światowego dziedzictwa i jest również w dużej mierze objęty ochroną krajobrazową. Poza obszarem planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, na obszarach przybrzeżnych wokół Gotlandii i Olandii, znajduje się kilka rejonów objętych obszarami chronionymi o znaczeniu krajowym przeznaczonych do ochrony krajobrazu kulturowego. Główne obiekty dziedzictwa kulturowego zidentyfikowane przez Szwedzką Radę Dziedzictwa Narodowego znajdują się głównie poza obszarem planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich. Jednak niewielka część rozciąga się na obszar planowania przestrzennego u wschodnich wybrzeży Olandii (O240) i jest zawarta w planie zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich ze szczególnym uwzględnieniem wysokich wartości krajobrazu kulturowego. Odległości od

głównych lokalizacji należy oceniać z perspektywy lokalnej.

Natura

Plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich określa użytkowanie przyrody na dużym obszarze, który rozciąga się od południowego krańca Gotlandii w Hoburgen przez brzeg Hoburg do północnego i południowego brzegu Midsjo (O245) oraz na mniejszym, przyległym obszarze (O250). Są to obszary objęte programem Natura 2000 posiadające bardzo cenne walory przyrodnicze. W dużej części tego obszaru wpływ na środowisko jest niewielki, a środowisko morskie można uznać za stosunkowo autochtoniczne (Szwedzka Agencja Gospodarki Morskiej i Wodnej, 2018h). Wartości przyrodnicze obejmują cenne środowiska dna morskiego, obszary godowe zagrożonego morświna bałtyckiego oraz najważniejsze obszary zimowania lodówki (*Clangula hyemalis*). Oba gatunki znajdują się na czerwonej liście Szwedzkiego Centrum Informacji o Gatunkach. Na obszarze tym znajdują się również żerowiska lodówek oraz innych gatunków ptaków, a także tarliska ryb. Brzegi obszaru morskiego określono jako potencjalne ostoje klimatyczne dla kilku gatunków, co wskazuje, że znaczenie ekologiczne tego obszaru może stać się bardzo wysokie w przyszłości (Szwedzka Agencja Gospodarki Morskiej i Wodnej, 2017c). Opracowywany jest plan ochrony z celami ochrony dla obszaru Natura 2000 (O245).

Plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich określa użytkowanie przyrody na południowym krańcu wyspy Oland (O252-O253), gdzie znajduje się planowany morski rezerwat przyrody.

Plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich określa szczególne uwzględnienie wysokich wartości przyrodniczych na kilku obszarach wzdłuż wybrzeży i przylegających do obszarów objętych ochroną przyrody, gdzie występują również ważne wartości przyrodnicze (O240, O243, O248, O251).

Rekreacja

Życie na świeżym powietrzu i rekreacja morska są szeroko rozpowszechnione w niektórych częściach południowo-wschodniego Bałtyku. Poza obszarem planowania zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, na obszarach przybrzeżnych wokół Gotlandii i Olandii, znajduje się kilka rejonów objętych obszarami chronionymi o znaczeniu krajowym przeznaczonych do życia na świeżym powietrzu. Wybrzeża Gotlandii są objęte krajowym interesem mobilnego życia na świeżym powietrzu. Możliwości współistnienia z innymi zastosowaniami i odległości należy oceniać z perspektywy lokalnej.

Żegluga morska

Wykorzystanie w celach żeglugi morskiej jest określone dla kilku szlaków żeglugowych na obszarach morskich (O240-O242, O244-O247, O250, O253). Ruch morski jest ważny w południowo-wschodniej części Morza Bałtyckiego, z dużym trafiką zarówno do portów zagranicznych, jak i szwedzkich. Na zachód od Gotlandii ruch odbywa się głównie do szwedzkich miejsc docelowych, podczas gdy ruch międzynarodowy do i z Zatoki Fińskiej oraz krajów bałtyckich dominuje na południe i wschód od Gotlandii (Szwedzka Agencja Gospodarki Morskiej i Wodnej, 2017d). Trzy szlaki żeglugowe, które rozciągają się od portów w krajach bałtyckich (Ventspils, Liepaja i Kłajpeda) i łączą się z głębokowodnym szlakiem morskim na południowy wschód od Gotlandii, w wyłącznej strefie ekonomicznej Szwecji, stanowią istotny interes publiczny. Trasy są określone dla żeglugi morskiej (O244-

O245).

Obszar badań prowadzonych na potrzeby żeglugi morskiej

Plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich określa obszar badań prowadzonych na potrzeby żeglugi morskiej dla jednego pasa od Gdańska w Polsce do Nynashamn. Plan zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich określił również obszar badań prowadzonych na potrzeby żeglugi morskiej jako obszar pomiędzy brzegiem North Midsjo a brzegiem Hoburg. Żegluga morska przebiega tam obecnie przez obszar płycizn o bardzo wysokich walorach przyrodniczych dla gatunków z czerwonej listy, czyli morświnów i lodówek, a obszar ten jest objęty programem Natura 2000. Badania pokazują, że na populację lodówek negatywny wpływ mają operacyjne zrzuty oleju ze statków, a morświny są płoszone hałasem pochodzącym z tras żeglugowych (Szwedzka Agencja Gospodarki Morskiej i Wodnej, 2016c i 2018a). Z punktu widzenia ochrony przyrody istnieje powód, aby przeanalizować wpływ żeglugi morskiej na środowisko naturalne oraz jakie środki mogą być odpowiednie do zmniejszenia negatywnych skutków żeglugi morskiej.

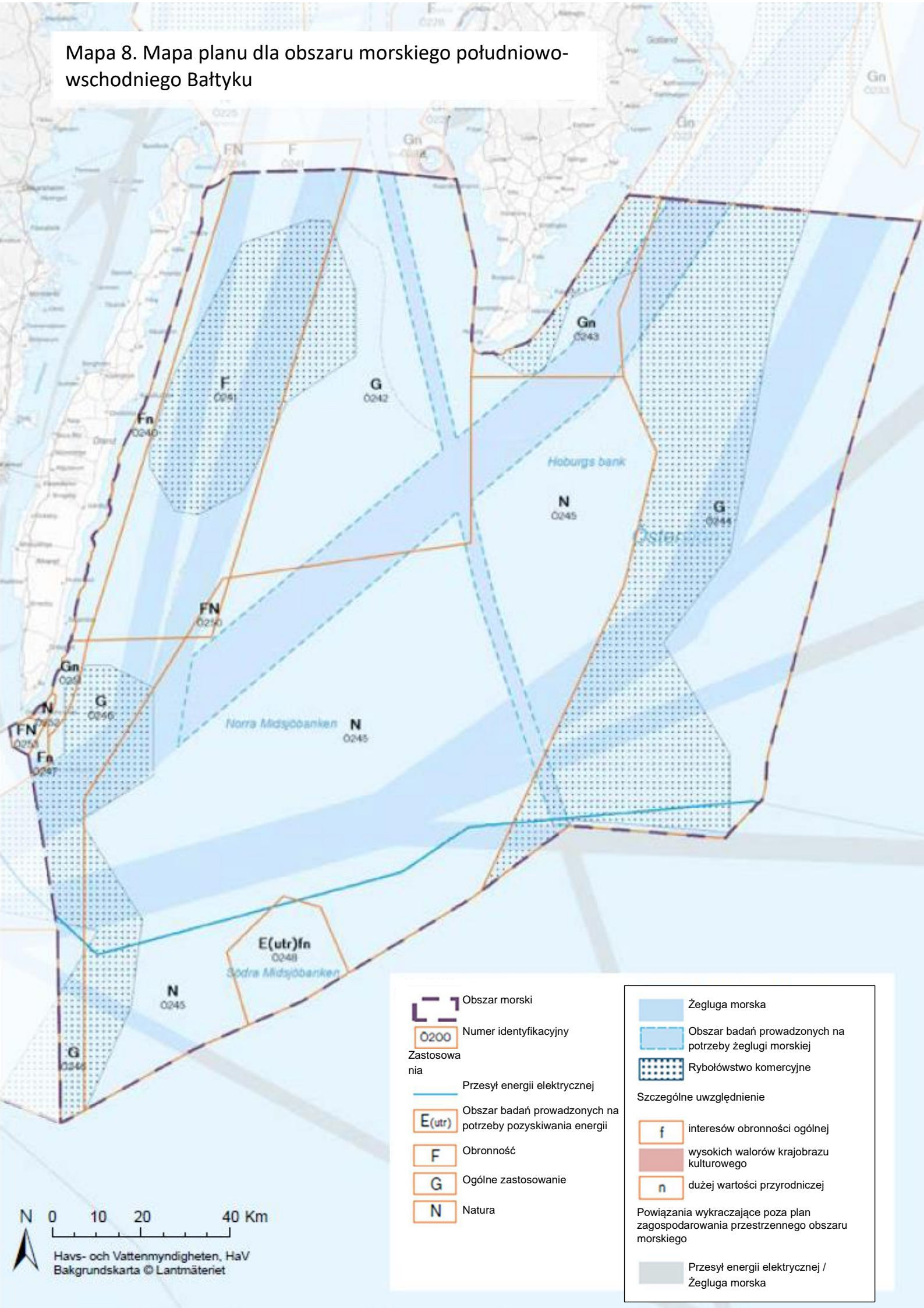
Kilka obszarów w południowo-wschodniej i środkowej części Morza Bałtyckiego jest bezpośrednio lub pośrednio dotkniętych problemami opisanymi powyżej. Wszelkie środki mogą mieć wpływ na ruch wzdłuż trasy głębokowodnej, która leży na południe od trasy brzeg Hoburg-północny brzeg Midsjo i na północ od południowego brzegu Midsjo, a także tras na zachód i wschód od Gotlandii oraz tych znajdujących się w krajach z nami sąsiadujących.

Przed przyjęciem ostatecznego stanowiska w sprawie szlaków żeglugowych, problemy te muszą zostać poddane dalszej analizie, w tym wpływu ruchu morskiego na środowisko i różne rodzaje środków, konsekwencji społeczno-gospodarczych dla transportu i żeglugi morskiej w kraju i na świecie oraz innych konsekwencji wynikających z zastosowania środków. Większość zmian dotyczących żeglugi morskiej wiąże się z decyzjami podejmowanymi na szczeblu międzynarodowym, takimi jak zmiany tras, a zatem wymaga międzynarodowego porozumienia, a także jest zgodna z prawem międzynarodowym i prawem morza.

Rybołówstwo komercyjne

Rybołówstwo komercyjne jest określone jako pozyskiwanie w kilku większych obszarach (O241-O246, O251). Połowy komercyjne są szeroko rozpowszechnione w południowo-wschodnim Bałtyku, ale rzadko są prowadzone na obszarach przybrzeżnych. Połowy dorsza odbywają się głównie w południowo-zachodniej części obszaru morskiego, z włokami na otwartym morzu i połowami pasywnymi w pobliżu wybrzeża. Połowy pelagiczne śledzia/śledzia bałtyckiego i szprota są prowadzone w wielu częściach otwartego morza, ale nie na akwenach przybrzeżnych. Niektóre połowy przy użyciu sprzętu pasywnego odbywają się u wybrzeży Olandii.

Mapa 8. Mapa planu dla obszaru morskiego południowo-wschodniego Bałtyku

- Obszar morski
- Numer identyfikacyjny
- Zastosowania
- Przesył energii elektrycznej
- Obszar badań prowadzonych na potrzeby pozyskiwania energii
- Obronność
- Ogólne zastosowanie
- Natura

- Żegluga morska
- Obszar badań prowadzonych na potrzeby żegluga morskiej
- Rybołówstwo komercyjne
- Szczególne uwzględnienie
- interesów obronności ogólnej
- wysokich walorów krajobrazu kulturowego
- dużej wartości przyrodniczej
- Powiązania wykraczające poza plan zagospodarowania przestrzennego obszaru morskiego
- Przesył energii elektrycznej / Żegluga morska

0 10 20 40 Km

Tabela 7. Obszar morski południowo-wschodniego Bałtyku

Obszar	Zastosowania	Szczególne uwzględnienie	Pierwszeństwo lub specjalne dostosowanie do współistnienia	Powód pierwszeństwa
O240	Obronność Żegluga morska	Wysokie walory krajobrazu kulturowego. Duża wartość przyrodnicza: Siedlisko rafy, obszar występowania ptaków i ssaków o szczególnie niskim wpływie na środowisko.	Obronność ma pierwszeństwo przed zwiększonym pozyskiwaniem energii.	Obszary chronione o znaczeniu krajowym przeznaczone na potrzeby obronności ogólnej mają pierwszeństwo, zgodnie z rozdziałem 3, sekcja 10 <i>Kodeksu Środowiskowego</i> , przed obszarami chronionymi o znaczeniu krajowym przeznaczonymi pod elektrownie wiatrowe. Część obszaru posiada istniejącą instalację wiatrową. Przyszła ekspansja tego obszaru nie jest uważana za zgodną z interesami obronności ogólnej.
O241	Obrona Żegluga morska Rybołówstwo komercyjne		Obronność ma pierwszeństwo przed zwiększonym pozyskiwaniem energii.	Obszary chronione o znaczeniu krajowym przeznaczone na potrzeby obronności ogólnej mają pierwszeństwo, zgodnie z rozdziałem 3, sekcja 10 <i>Kodeksu Środowiskowego</i> , przed obszarami chronionymi o znaczeniu krajowym przeznaczonymi pod elektrownie wiatrowe. Część obszaru posiada istniejącą instalację wiatrową. Przyszła ekspansja tego obszaru nie jest uważana za zgodną z interesami obronności ogólnej.
O242	Ogólne zastosowanie Żegluga morska Obszar badań prowadzonych na potrzeby żeglugi morskiej Rybołówstwo komercyjne			
O243	Ogólne zastosowanie Obszar badań prowadzonych na potrzeby żeglugi morskiej Rybołówstwo komercyjne	Duża wartość przyrodnicza: Siedlisko rafy oraz obszar występowania ptaków i ssaków.		
O244	Ogólne zastosowanie Żegluga morska Obszar badań prowadzonych na potrzeby żeglugi morskiej Rybołówstwo komercyjne / Przesył energii elektrycznej			
O245	Natura		Natura ma pierwszeństwo przed	Zgodnie z rozdziałami 3 i 4 <i>Kodeksu Środowiskowego</i> , Natura 2000 ma

<p>Żegluga morska</p> <p>Obszar badań prowadzonych na potrzeby żeglugi morskiej</p> <p>Rybołówstwo komercyjne / Przesył energii elektrycznej</p>			<p>pozyskiwaniem energii.</p>	<p>pierwszeństwo przed dwoma obszarami chronionymi o znaczeniu krajowym przeznaczonymi pod elektrownie wiatrowe.</p> <p>Uznaje się, że te zastosowania nie mogą współistnieć.</p>
--	--	--	-------------------------------	---

Obszar	Zastosowania	Szczególne uwzględnienie	Pierwszeństwo lub specjalne dostosowanie do współistnienia	Powód pierwszeństwa
O248	Obszar badań prowadzonych na potrzeby pozyskiwania energii Przesył energii elektrycznej	Interesy obronności ogólnej. Duża wartość przyrodnicza: Siedlisko rafy, obszar występowania ptaków i ssaków oraz ostoja klimatyczna dla omułka jadalnego.	Pozyskiwanie energii powinno być dostosowane do wartości przyrodniczych.	Działalność lub interwencja, która może znacząco wpłynąć na obszar chroniony na mocy rozdziału 7, sekcja 28 <i>Kodeksu Środowiskowego</i> , tj. Natura 2000, zawsze wymaga specjalnej procedury licencyjnej.
O250	Obronność Natura Żegluga morska			
O251	Ogólne zastosowanie Rybołówstwo komercyjne	Duża wartość przyrodnicza: Siedlisko rafy, obszar występowania ptaków i ssaków.		
O252	Natura			
O253	Obronność Natura Żegluga morska			

Obszar O246 i obszar O247 są przedstawione w tabeli dla południowego Bałtyku.